

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul II — Nr. 87 bis

LEGI, DECRETE, HOTĂRÎRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 28 iunie 1990

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
HOTĂRÎRI ALE SENATULUI		
13	— Hotărîre privind Regulamentul Senatului	1—13
14	— Hotărîre privind aprobarea componenței Guvernului României	13—14
HOTĂRÎRI ALE ADUNĂRII DEPUTAȚILOR		
14	— Hotărîre privind validarea mandatului unui deputat	14
15	— Hotărîre privind numirea secretarului general al aparatului Adunării Deputaților	15
16	— Hotărîre privind aprobarea componenței Guvernului României	15

HOTĂRÎRI ALE SENATULUI

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

HOTĂRÎRE

privind Regulamentul Senatului

Senatul României adoptă prezenta hotărîre.

REGULAMENTUL SENATULUI

CAPITOLUL I

Biroul provizoriu și validarea alegerii senatorilor

Art. 1. — Pînă la alegerea biroului permanent, lucrările Senatului sînt conduse, potrivit Decretului-lege nr. 92/1990 pentru alegerea parlamentului și a Președintelui României, de cel mai în vîrstă senator, asistat de 4 secretari, stabiliți din rîndul celor mai tineri senatori.

Imposibilitatea exercitării atribuțiilor de către președintele de vîrstă sau de către unul ori mai mulți secretari prevăzuți la alin. 1 atrage, de drept, înlocuirea acestora cu senatorul cel mai în vîrstă sau, după caz, cu cei mai tineri senatori din rîndul celor prezenți.

Art. 2. — În vederea formării organelor de lucru și desfășurării activității Senatului, senatorii se constituie în grupuri parlamentare alcătuite din cel puțin 10 senatori.

Senatorii partidelor sau formațiunilor politice care nu întrunesc numărul necesar pentru a constitui un grup parlamentar se pot reuni, pentru a constitui un asemenea grup, sau se pot afilia la alte grupuri parlamentare constituite potrivit alin. 1.

Grupurile parlamentare astfel constituite își aleg un președinte și, după caz, unu sau mai mulți vicepreședinți.

Președintele grupului comunică Senatului numărul senatorilor și componența nominală a grupului parlamentar pe care îl conduce.

Sucesiunea comunicărilor se stabilește de către președintele de vîrstă al Senatului, în ordinea mărimii grupurilor parlamentare.

Art. 3. — Pentru validarea mandatelor, Senatul alege, în prima sa ședință, o comisie compusă din 12 senatori, care să reflecte configurația politică a Senatului, așa cum aceasta rezultă din constituirea grupurilor parlamentare.

Comisia de validare funcționează pînă la intrarea în vigoare a Regulamentului Senatului.

Art. 4. — Numărul senatorilor ce vor fi desemnați în comisia de validare de către fiecare grup parlamentar este în funcție de proporția membrilor fiecărui grup în totalul senatorilor.

Propunerile pentru stabilirea numărului de senatori ce revine fiecărui grup parlamentar se fac de președintele acestor grupuri și se transmit secretarilor.

Președintele de vîrstă prezintă Senatului aceste propuneri în ordinea mărimii grupurilor parlamentare, iar Senatul hotărăște asupra lor cu votul a cel puțin jumătate plus unu din numărul membrilor săi.

Componența comisiei este aprobată de Senat cu votul a cel puțin jumătate plus unu din membrii săi.

Art. 5. — Comisia de validare își alege un președinte și doi vicepreședinți, care alcătuiesc biroul comisiei, și se organizează în trei grupe de lucru, alcătuite din cîte 3 membri. Alegera se face prin vot deschis.

Art. 6. — Biroul comisiei repartizează grupelor de lucru dosarele primite de la Biroul Electoral Central pentru alegerea senatorilor, cu excepția celor privind membrii grupelor de lucru.

Verificarea legalității alegerii senatorilor care compun grupele de lucru se face de către biroul comisiei de validare.

Biroul comisiei de validare și grupele de lucru sînt obligate să prezinte comisiei propunerile privind validarea sau invalidarea mandatelor de senatori, în scris, în termen de cel mult 3 zile de la constituirea comisiei. Aceste propuneri se adoptă cu votul majorității membrilor.

După expirarea termenului de 3 zile, discutarea dosarelor nesoluționate se face în plenul comisiei.

Art. 7. — Comisia de validare poate propune invalidarea alegerii unui senator numai în cazul în care constată că alegerea senatorului s-a făcut prin fraudă electorală.

Art. 8. — Comisia, în cel mult 4 zile de la constituire, întocmește un raport în care vor fi precizați senatorii pentru care se propune validarea sau invalidarea mandatelor, cu motivarea pe scurt a propunerilor de invalidare.

Art. 9. — Raportul este aprobat de comisie cu votul a jumătate plus unu din membrii acesteia; în caz de paritate, votul președintelui este hotărîtor.

Art. 10. — Raportul comisiei de validare se prezintă Senatului de președintele comisiei, a doua zi după aprobarea acestuia.

Senatul se convoacă de drept, în a 5-a zi de la constituirea comisiei de validare, pentru dezbaterrea raportului acesteia.

Art. 11. — În cazul senatorilor pentru care nu există motive de invalidare potrivit art. 7, se întocmește o listă cu numele și prenumele acestora, asupra căreia Senatul se pronunță printr-un singur vot. În cazul senatorilor la care a fost propusă invalidarea mandatului, Senatul dezbate și se pronunță prin vot pentru fiecare caz în parte.

Validarea sau invalidarea mandatelor de senatori se face cu votul a cel puțin jumătate plus unu din numărul membrilor Senatului.

Art. 12. — Senatul este legal constituit după validarea a două treimi din mandatele de senator.

CAPITOLUL II

Organizarea și funcționarea Senatului

SECȚIUNEA 1

Biroul permanent al Senatului

Art. 13. — După constituirea legală a senatului se alege președintele Senatului și biroul permanent al acestuia.

Președintele Senatului este și președintele biroului permanent, din care mai fac parte 4 vicepreședinți, 4 secretari și 2 chestori.

Compunerea biroului permanent se stabilește în funcție de configurația politică a Senatului, așa cum rezultă ea din constituirea grupurilor parlamentare sau prin negocieri între reprezentanții acestora.

În cazul în care nu se ajunge la un acord, problema se va supune votului Senatului.

Art. 14. — Președintele Senatului este ales, prin vot secret, cu buletine de vot pe care sînt înscrise numele și prenumele tuturor candidaților propuși de grupurile parlamentare. Fiecare grup parlamentar poate face o singură propunere.

Este declarat ales președinte al Senatului candidatul care a întrunit, la primul tur de scrutin, votul a cel puțin jumătate plus unu din voturile tuturor senatorilor.

Dacă nici un candidat nu a întrunit numărul de voturi necesar, se organizează un al doilea tur de scrutin, în cadrul căruia va fi declarat președinte al Senatului candidatul care a obținut cel mai mare număr de voturi din totalul voturilor exprimate.

În caz de egalitate de voturi se organizează un nou tur de scrutin, la care vor participa candidații aflați în balotaj.

Art. 15. — O dată cu alegerea președintelui Senatului, activitatea președintelui de vîrstă încetează.

Art. 16. — Alegerea vicepreședinților, secretarilor și chestorilor care compun biroul permanent se face la propunerea grupurilor parlamentare.

În vederea depunerii propunerilor, Senatul stabilește numărul de locuri din biroul permanent care revine fiecărui grup parlamentar în condițiile art. 4. Propunerile se transmit președintelui Senatului.

Propunerile nominale pentru funcțiile prevăzute la alin. 1 se fac de președinții grupurilor parlamentare, în cadrul numărului de locuri stabilit potrivit alin. 2. Propunerile se înaintează președintelui Senatului, care le va supune votului Senatului în condițiile art. 14.

Art. 17. — O dată cu alegerea biroului permanent, activitatea secretarilor desemnați în condițiile art. 1 alin. 1 încetează.

Art. 18. — Biroul permanent al Senatului are următoarele atribuții :

a) propune Senatului perioada în care se va desfășura sesiunea, iar la terminarea acesteia, data la care Senatul își va relua lucrările ;

b) supune aprobării Regulamentul Senatului, precum și propunerile de modificare a acestuia ;

c) pregătește și asigură desfășurarea, în bune condiții, a lucrărilor Senatului ;

d) supune votului senatorilor, la propunerea grupurilor parlamentare, componența nominală a comisiilor permanente ;

e) primește și distribuie proiectele și propunerile de legi, precum și rapoartele comisiilor ;

f) întocmește, cu consultarea președinților grupurilor parlamentare și ai comisiilor permanente, proiectul ordinii de zi a ședințelor parlamentare ;

g) conduce și controlează serviciile Senatului ;

h) îndeplinește orice alte atribuții prevăzute de prezentul regulament sau însărcinări date de Senat.

Art. 19. — Președintele Senatului are următoarele atribuții :

a) conduce lucrările Senatului, fiind asistat de 2 secretari ;

b) conduce lucrările biroului permanent, asistat de 2 secretari, dintre care unul va întocmi procesul-verbal al ședinței ;

c) asigură menținerea ordinii în timpul dezbaterilor și respectarea regulamentului ;

d) anunță rezultatul votării și hotărârile adoptate ;

e) asigură legătura Senatului cu Președintele României, cu Adunarea Deputaților și cu guvernul ;

f) reprezintă Senatul în relațiile interne și externe ;

g) îndeplinește oricare alte atribuții prevăzute de prezentul regulament sau însărcinări date de Senat.

Art. 20. — Vicepreședinții îndeplinesc, în ordinea stabilită de biroul permanent, atribuții ale președintelui, la solicitarea sau în absența acestuia.

Art. 21. — Secretarii întocmesc lista înscrierilor la cuvînt, în ordinea în care au fost făcute, prezintă propunerile, amendamentele și orice alte comunicări adresate Senatului, efectuează apelul nominal, notează rezultatul votului, țin evidența hotărîrilor adoptate, veghează la întocmirea stenogramelor și proceselor-verbale, asistă președintele în realizarea atribuțiilor ce-i revin și îndeplinesc orice alte sarcini trasate de acesta.

Art. 22. — Chestorii verifică modul de gestionare a patrimoniului Senatului, exercită controlul financiar asupra cheltuielilor efectuate, prezintă Senatului proiectul de buget și încheierea exercițiului bugetar anual, asigură menținerea ordinii în localul Senatului și îndeplinesc alte atribuții, în conformitate cu dispozițiile președintelui Senatului și ale biroului permanent.

SECȚIUNEA a 2-a

Comisiile Senatului

1. Dispoziții comune

Art. 23. — Comisiile sînt organe de lucru ale Senatului, înființate cu scopul de a îndeplini însărcinările ce le sînt încredințate în vederea pregătirii lucrărilor Senatului.

Art. 24. — Senatul organizează comisii permanente și poate constitui comisii speciale, de anchetă sau de mediere.

Numărul, denumirea și competența fiecărei comisii permanente se va hotărî de Senat, la propunerea biroului permanent, în prima ședință ce urmează adoptării regulamentului său. Cu același prilej se va stabili și numărul de senatori ce trebuie să facă parte din fiecare comisie permanentă.

Art. 25. — Compunerea comisiilor se stabilește în funcție de configurația politică a Senatului, așa cum rezultă ea din constituirea grupurilor parlamentare sau prin negocieri între reprezentanții acestora.

Biroul permanent, potrivit principiului de mai sus și ținînd seama de opțiunea fiecărui senator, propune

Senatului, pentru fiecare comisie, lista nominală a membrilor acestora.

În cazul în care nu se ajunge la un acord, problema se va supune votului Senatului. Depunerea candidaturilor urmează să se facă de grupurile parlamentare în termenul stabilit de președintele Senatului.

Senatul va aproba, pentru fiecare situație în parte, componența comisiilor, cu votul deschis al majorității membrilor săi.

Art. 26. — În prima lor ședință, convocată de Președintele Senatului, comisiile își aleg birourile, compuse, de regulă, dintr-un președinte, un vicepreședinte și un secretar. În componența birourilor se va urmări respectarea, pe cît posibil, a configurației politice a Senatului, precum și a specializării senatorilor.

Art. 27. — Biroul fiecărei comisii propune ordinea de zi a ședințelor ; propune constituirea, dacă este cazul, de subcomisii, desemnîndu-le componența, sarcinile și conducerea ; stabilește sarcinile ce revin senatorilor în cadrul comisiilor și ia hotărîri în toate problemele ce interesează bunul mers al activității comisiilor. Ordinea de zi se aprobă de comisie prin votul majorității membrilor săi.

Art. 28. — Președintele comisiei asigură reprezentarea acesteia în raporturile ei cu biroul permanent și cu celelalte comisii. El conduce ședințele comisiei, poate propune ca la lucrările acesteia să participe și alte persoane din afara ei dacă interesele efectuării lucrării respective o cer ; are acces, ca reprezentant al comisiei, la lucrările altor comisii care examinează lucrări ce prezintă importanță pentru comisia pe care o conduce ; îndeplinește alte atribuții prevăzute de prezentul Regulament.

Vicepreședintele îndeplinește, în lipsa președintelui, atribuțiile acestuia.

Secretarul asigură redactarea actelor comisiei (rapoarte, avize, procese-verbale etc.) și efectuează numărarea voturilor exprimate în cadrul ședințelor comisiei.

Art. 29. — Convocarea ședințelor comisiei se face cu cel puțin 3 zile înainte, de către președintele acesteia sau, în lipsa lui, de vicepreședinte.

Participarea senatorilor la ședințele comisiilor este obligatorie.

În caz de absență nemotivată la 3 ședințe consecutive ale comisiei, senatorului în cauză i se reduce indemnizația cu pînă la 1/4 pe o lună, iar dacă absențele continuă, comisia apreciază asupra altor sancțiuni. În cazul cînd un membru al comisiei lipsește nemotivat la mai mult de 6 ședințe într-o sesiune, el se consideră demisionat din comisie, iar grupul parlamentar care l-a propus va putea desemna un alt reprezentant în locul lui.

Art. 30. — Ședințele comisiilor nu sînt publice. În mod excepțional, comisiile pot hotărî ca la dezbaterile lor să fie invitați delegați ai presei și, după caz, să fie transmise de radio sau televiziune, dacă acest lucru nu aduce atingere unor interese de stat care recomandă păstrarea secretului acestor dezbateri.

Art. 31. — Comisia, în funcție de problemele ce le analizează, poate invita la lucrările sale membri ai guvernului. Guvernul trebuie înștiințat, prin președintele Senatului, de data la care au loc ședințele comisiilor respective.

Membrii guvernului pot lua cuvîntul, răspund la întrebări, dar nu pot fi prezenți în timpul votării.

Art. 32. — Comisia poate invita să participe la ședințele sale și alte persoane interesate, specialiști cali-

ficați din partea unor organe de stat sau a altor organisme specializate.

La ședințele comisiilor au dreptul să participe senatorii care au făcut propuneri ce stau la baza lucrărilor acestora (autori de propuneri legislative, amendamente, de anchetă parlamentară etc.), precum și, la cererea președintelui comisiei, specialiști din compartimentul tehnic-legislativ.

Persoanele prevăzute în prezentul articol pot fi ascultate în ședința comisiei, dar nu pot fi prezente în timpul votării.

Art. 33. — Pentru ca ședințele comisiilor să aibă loc în mod legal, este necesar să participe cel puțin jumătate plus unu din numărul membrilor lor.

Hotărârile comisiilor se adoptă cu votul a cel puțin jumătate plus unu din numărul membrilor lor.

Art. 34. — Președinții comisiilor, în acord cu președintele Senatului, vor stabili zilele consacrate activității în comisii.

Art. 35. — După încheierea dezbaterilor sau efectuarea lucrării aflate în examinarea comisiei, aceasta desemnează, la propunerea președintelui, unul sau mai mulți raportori dintre membrii săi.

Raportorii vor redacta raportul sau avizul comisiei, care va fi supus aprobării acesteia prin vot.

Rapoartele și avizele vor cuprinde, în mod obligatoriu, pe lângă opinia majorității membrilor comisiei, și părerea contrară, motivată, a celorlalți senatori din comisie.

Art. 36. — Votul în comisie este, de regulă, deschis, dar în anumite situații, hotărâte prin vot de membrii acesteia, se poate recurge la la vot secret.

Art. 37. — Cu privire la desfășurarea ședințelor comisiilor se încheie procese-verbale; acestea pot fi puse la dispoziția altor persoane decât membrilor Senatului numai cu încuviințarea președintelui comisiei, afară de cazul în care ședințele comisiei au fost publice. Orice membru al Senatului poate lua cunoștință de actele și documentele remise comisiilor, fără strămutarea lor și fără ca lucrările comisiilor să fie stinjenite.

Președintele comisiei va putea hotărî stenografierea dezbaterilor acesteia.

2. Comisiile permanente

Art. 38. — Comisiile permanente sînt alese pe toată durata legislaturii. Denumirea, domeniile de activitate și numărul membrilor comisiilor permanente se stabilesc potrivit art. 24 alin. 2.

Art. 39. — Un senator poate face parte din cel mult două comisii permanente.

Calitatea de membru al comisiei încetează dacă grupul parlamentar care l-a propus hotărăște astfel. În acest caz, se poate propune un alt membru.

Art. 40. — Comisiile permanente avizează proiecte și propuneri legislative, pot efectua anchete parlamentare, dezbate și hotărăsc asupra altor probleme trimise de biroul permanent.

Art. 41. — Biroul permanent înaintează, spre dezbateri și avizare, proiectele de lege, propunerile legislative și amendamentele comisiei permanente sesizată în fond, în competența căreia intră materia reglementată prin proiectul sau propunerea respectivă. El poate sesiza și alte comisii pentru a-și da avizul cu privire la lucrarea respectivă.

Art. 42. — Orice comisie permanentă care se socotește competentă pentru a-și da avizul asupra unui pro-

iect de lege, propunere legislativă sau amendament trimis de biroul permanent altei comisii, informează pe președintele acestuia că intenționează să-și dea avizul.

În caz de refuz din partea biroului, Senatul hotărăște prin vot.

Art. 43. — Dacă o comisie permanentă consideră că un proiect de lege sau o propunere legislativă este de competența în fond a altei comisii, ea poate cere biroului permanent trimiterea lor către acea comisie.

În caz de refuz din partea acestuia, se va proceda potrivit art. 42 alin. 2.

La fel se va proceda și în caz de conflict de competență între comisii.

Art. 44. — Comisia permanentă sesizată în fond va putea stabili un termen în care să-i fie remise avizul sau avizele celorlalte comisii care examinează proiectul sau propunerea legislativă.

În caz de nerespectare a acestui termen, comisia sesizată în fond își va putea redacta raportul fără a mai aștepta avizul sau avizele respective.

Art. 45. — La cererea comisiilor sesizate pentru avize, comisia sesizată în fond va putea încuviința ca la lucrările ei să participe, cu vot consultativ, raportorul sau raportorii comisiilor sesizate pentru avize.

Art. 46. — În raportul comisiilor sesizate în fond se va face referire la avizele celorlalte comisii care au examinat proiectul sau propunerea respectivă.

Raportul va cuprinde propuneri motivate privind admiterea fără modificări a actului examinat, respingerea acestuia sau admiterea lui cu modificări și se înaintează biroului permanent.

Art. 47. — Dacă biroul permanent stabilește un termen înăuntrul căruia comisia sesizată în fond trebuie să-și depună raportul, modificarea acestui termen poate fi aprobată numai de Senat.

Raportul va fi imprimat și distribuit senatorilor cu cel puțin 3 zile înainte de data stabilită pentru dezbateri proiectului sau propunerii legislative în plenul Senatului.

Art. 48. — Avizarea amendamentelor scrise, depuse de senatori cu cel puțin 7 zile înainte de data dezbaterii în plen, se va face de către comisia sesizată în fond și, numai dacă aceasta consideră necesar, și de o altă comisie.

Pentru amendamente orale prezentate în plen cu privire la probleme de redactare sau alte aspecte mai puțin însemnate, avizarea se va putea face oral de către raportorul comisiei sesizate în fond, la solicitarea președintelui Senatului.

Art. 49. — Dacă în urma dezbaterilor în plen intervin modificări importante pentru conținutul proiectului sau propunerii legislative, președintele Senatului apreciază asupra necesității supunerii proiectului spre re-examinare comisiei sesizate în fond și solicită Senatul să se pronunțe prin vot.

Art. 50. — Comisiile permanente pot ține ședințe comune cu aprobarea președintelui Senatului, care va statua, cu acest prilej, în ce mod se va asigura conducerea lucrărilor comisiilor reunite. În asemenea situații, comisiile pot conveni ca raportul sau avizul lor să fie comun.

Art. 51. — Orice comisie permanentă poate porni o anchetă în cadrul competenței sale, privitoare la activitatea desfășurată de guvern, cu încuviințarea biroului permanent.

Pentru a obține încuviințarea, comisia va prezenta o cerere scrisă, adoptată cu votul majorității membrilor

comisiei, în care vor fi enunțate materiile ce formează obiectul anchetei, scopul ei, mijloacele necesare și termenul în care raportul comisiei urmează a fi prezentat Senatului.

Președintele Senatului va supune cererea aprobării biroului permanent și va comunica încuviințarea ei, dacă majoritatea membrilor acestuia este de acord sau, după caz, respingerea cererii.

În vederea desfășurării anchetei, comisia permanentă va putea invita, pentru a da relații, orice persoană care are o calitate oficială, cu excepția Președintelui României, a președinților celor două camere parlamentare, a judecătorilor Curții Supreme de Justiție și a procurorului general.

Persoanele invitate pentru audiere vor fi înștiințate despre aceasta cu cel puțin 10 zile înainte, iar cheltuielile de deplasare și eventual, cazare, se vor suporta din fondurile Senatului.

Prezența la audieri este obligatorie.

În cadrul audierilor, persoanele invitate pot refuza să dea relații în cazul în care întrebările ce le sînt adresate privesc, în condițiile prevăzute de lege, secrete de stat referitoare la apărarea țării sau secrete de stat de importanță deosebită. Refuzul celui invitat poate fi adus la cunoștința Senatului, care va decide în ședință secretă.

Nu pot fi puse întrebări privind viața personală a celui audiat sau a familiei acestuia.

Dacă dezbaterile asupra raportului comisiei relevă existența unor abateri grave în activitatea unui membru al guvernului, Senatul poate cere primului-ministru destituirea acestuia.

În ipoteza în care dezbaterile asupra raportului comisiei dezvăluie abuzuri și ilegalități în activitatea guvernului, Senatul poate înainta Adunării Deputaților o moțiune de cenzură asupra activității guvernului; Adunarea Deputaților va proceda potrivit propriului regulament.

3. Comisii speciale

Art. 52. — Senatul își va putea constitui comisii speciale pentru avizarea unor acte legislative complexe, pentru elaborarea unor propuneri legislative sau pentru alte obiective, indicate în hotărîrea de înființare a comisiei. Propunerile legislative astfel elaborate nu se mai supun examinării altor comisii.

Prin aceeași hotărîre se vor preciza senatorii ce compun comisia și biroul acesteia, la propunerea biroului permanent al Senatului, precum și termenul în care va fi depus raportul comisiei.

Celelalte probleme legate de organizarea și funcționarea comisiei vor fi reglementate de biroul comisiei, în măsura în care prevederile art. 23—37 din prezentul capitol nu sînt îndestulătoare.

4. Comisii de anchetă

Art. 53. — La cererea unei treimi din membrii săi, Senatul va putea hotărî înființarea unei comisii de anchetă, fiind aplicabile prevederile art. 23—37, art. 51 alin. 4—6 și art. 52 alin. 2 și 3.

5. Comisii de mediere

Art. 54. — În situația în care una din camere adoptă un proiect de lege sau propunere legislativă cu modificări față de textul adoptat de cealaltă cameră, președintele Senatului, de acord cu președintele Adunării

Deputaților, va iniția, dacă este cazul, procedura de mediere.

În acest scop, biroul permanent va desemna, la propunerea grupurilor parlamentare, un număr de 7 senatori care vor face parte din comisia de mediere a celor două camere, urmărindu-se respectarea principiilor prevăzute de art. 25.

Senatorii stabiliți de biroul permanent, împreună cu 7 deputați desemnați de organul de lucru similar al Adunării Deputaților, formează comisia de mediere.

Art. 55. — Comisia de mediere se reunește, la convocarea celui mai în vîrstă senator sau deputat, la sediul camerei din care el face parte, alege un birou și stabilește regulile după care își va desfășura activitatea, inclusiv termenul în care urmează să prezinte raportul.

Conducerea lucrărilor comisiei se realizează prin rotație de către un senator sau un deputat, stabiliți de comisie.

Art. 56. — Hotărîrile comisiei se iau cu acordul majorității membrilor acesteia. În caz de paritate, decide votul președintelui care conduce ședința comisiei, în ziua cînd are loc punerea la vot.

Art. 57. — Activitatea comisiei încetează o dată cu depunerea raportului a cărui aprobare are loc în condițiile art. 56.

În cazul în care comisia de mediere nu ajunge la un acord cu privire la problemele aflate în divergență, în termenul stabilit potrivit art. 55 alin. 1, textele în divergență se supun dezbaterii în ședința comună a celor două camere, sub conducerea succesivă a președintelui Adunării Deputaților, respectiv a președintelui Senatului.

Hotărîrea se adoptă cu votul majorității membrilor prezenți.

SECȚIUNEA a 3-a

Alte dispoziții

Art. 58. — Prevederile art. 24—26 se aplică și pentru alegerea altor organe de lucru constituite de Senat.

CAPITOLUL III

Desfășurarea lucrărilor Senatului

SECȚIUNEA 1

Ordinea de zi

Art. 59. — Proiectul ordinii de zi a ședințelor Senatului se adoptă de către biroul permanent, de regulă, în fiecare zi de miercuri a săptămîinii premergătoare ședințelor parlamentare, în condițiile prevăzute de art. 18 lit. f).

Toate materialele care se supun Senatului spre a fi înscrise pe ordinea de zi se transmit biroului permanent cu cel puțin 10 zile înainte de dezbaterea acestora în plen, în afară de cazul în care prin lege nu se prevede un termen mai scurt.

Art. 60. — Președintele Senatului poate invita un reprezentant al guvernului la ședința de stabilire a ordinii de zi.

Art. 61. — Proiectul ordinii de zi cuprinde proiecte de legi, propuneri legislative, precum și, după caz, interpelări, petiții sau alte probleme propuse de guvern, de biroul permanent ori de senatori.

Prima jumătate de oră a fiecărei ședințe este rezervată eventualelor întrebări puse de senatori.

Proiectele de legi, avizate de comisii, se înscriu pe ordinea de zi în cel mult 10 zile de la primirea raportului comisiei sesizate în fond.

Art. 62. — La cererea Președintelui României, biroul permanent înscrie cu prioritate prezentarea și dezbateră mesajelor pe care el le adresează Senatului.

În mod asemănător se va proceda și cu alte cereri ale Președintelui României, legate de exercițiul atribuțiilor acestuia.

Art. 63. — Proiectul ordinii de zi este supus spre aprobare Senatului în ultima zi din săptămîna de lucru a acestuia ce precede perioada pentru care a fost întocmit. Proiectul se adoptă cu votul a cel puțin jumătate plus unu din numărul senatorilor prezenți și se afișează la sediul Senatului.

Art. 64. — Modificarea ordinii de zi poate avea loc numai în prima zi a săptămîinii de lucru, la cererea biroului permanent, a unui grup parlamentar sau a unei comisii a Senatului.

Motivarea cererii de modificare a ordinii de zi se face printr-o singură luare de cuvînt, limitată în timp. În cazul în care există opoziție, se va da cuvîntul unui singur vorbitor pentru fiecare grup parlamentar, după care se va trece la vot.

În mod excepțional, președintele Senatului poate propune, în orice ședință a Senatului, modificarea ordinii de zi, la cererea biroului permanent sau a unui grup parlamentar.

Art. 65. — La cererea primului-ministru, desemnat de Președintele României, Senatul înscrie pe ordinea de zi aprobarea componenței guvernului.

SECȚIUNEA a 2-a

Procedura legislativă

Art. 66. — Dreptul de inițiativă legislativă aparține guvernului și senatorilor. Senatul dezbate și proiectele sau propunerile legislative transmise de către Adunarea Deputaților.

În exercițiul dreptului de inițiativă legislativă, guvernul înaintează Senatului proiecte de legi, iar senatorii, propuneri legislative. Ele trebuie însoțite de expunere de motive și redactate în forma proprie unui act normativ, în articole și, după caz, capitole și secțiuni.

În vederea promovării de propuneri legislative care privesc desfășurarea activității locale, senatorii sînt obligați să se consulte cu organele locale ale administrației de stat din județele în care au fost aleși. La redactarea propunerilor legislative vor ține seama de eventualele propuneri sau sugestii făcute de organele locale, precum și direct de către alegători.

O dată cu prezentarea propunerii legislative la biroul permanent, senatorul va face precizări cu privire la modul în care s-a conformat acestei proceduri.

Art. 67. — Toate proiectele și propunerile legislative se înregistrează de către biroul permanent în ordinea prezentării lor și sînt aduse la cunoștința Senatului la prima ședință, prin anunțarea titlului și inițiatorului acestora. Ele se imprimă și se distribuie senatorilor de îndată, dar nu pot fi trecute pe ordinea de zi decît după trecerea unui termen de cel puțin 10 zile.

Art. 68. — Proiectele și propunerile legislative se trimit de biroul permanent, spre dezbateră și avizare, comisiilor permanente competente.

De asemenea, aceste propuneri sau proiecte se vor transmite și compartimentului tehnic-legislativ, spre examinare, care își va comunica opinia comisiei sesizate în fond.

Examinarea proiectelor și propunerilor legislative se poate face și la cererea altei comisii care se consideră competentă, în condițiile art. 42.

Art. 69. — Inițiatorul proiectului sau al propunerii legislative poate să-și retragă proiectul sau propunerea pînă la înscrierea acestora pe ordinea de zi.

Art. 70. — După examinarea proiectului sau propunerii legislative, comisia permanentă sesizată în fond întocmește un raport care va cuprinde propuneri cu privire la adoptarea sau, după caz, modificarea ori respingerea proiectului sau propunerii legislative examinate.

Raportul, însoțit de avizele celorlalte comisii care au examinat proiectul sau propunerea legislativă, se transmite biroului permanent, care va asigura multiplicarea și difuzarea acestuia către guvern și senatori, cu respectarea termenului prevăzut la art. 47 alin. 2.

Art. 71. — Proiectele și propunerile legislative, avizate potrivit art. 68 și 70, se supun dezbaterii Senatului în succesiunea prevăzută pe ordinea de zi aprobată de acesta.

Art. 72. — Senatorii sau guvernul au dreptul de a prezenta amendamente în scris, motivate, care se transmit biroului permanent cu cel puțin 7 zile înainte de dezbateră proiectului sau a propunerii legislative.

Amendamentele se supun examinării comisiilor competente și concluziile acestora se adaugă la raportul întocmit anterior.

Art. 73. — Dezbateră proiectului sau propunerii legislative este precedată de prezentarea, de către inițiator, a motivelor care au condus la promovarea proiectului, precum și a raportului comisiei permanente.

Raportul comisiei permanente este prezentat de către președintele acesteia sau un raportor desemnat de comisie.

Art. 74. — Pentru dezbateră generală a proiectului sau propunerii legislative, președintele Senatului dă cuvîntul senatorilor în ordinea înscrierii la cuvînt.

Art. 75. — Inițiatorul proiectului sau propunerii legislative are dreptul să ia cuvîntul înainte de închiderea dezbaterii generale.

Art. 76. — În faza dezbaterii generale a proiectului sau a propunerii legislative nu pot fi propuse amendamente.

Art. 77. — Dacă prin raportul comisiei se propune respingerea proiectului sau a propunerii legislative, după închiderea dezbaterii generale președintele poate cere Senatului să se pronunțe prin vot.

Art. 78. — Senatul trece la dezbateră pe articole a proiectului sau a propunerii legislative, cu modificările făcute de comisii, potrivit raportului comisiei sesizate în fond.

Art. 79. — La discutarea fiecărui articol, senatorii pot lua cuvîntul pentru a exprima punctul de vedere al grupului parlamentar din care fac parte sau punctul lor de vedere.

De asemenea, va putea lua cuvîntul și reprezentantul guvernului.

În cursul luărilor de cuvînt pot fi făcute amendamente orale privind probleme de redactare.

Art. 80. — Discutarea articolelor începe cu amendamentele.

În cursul dezbaterilor, senatorii sau guvernul pot propune amendamente scrise la modificările intervenite în urma examinării și definitivării textului în comisii.

Amendamentele trebuie să se refere la conținutul unui singur articol.

Art. 81. — În cazul în care amendamentul are consecințe importante asupra proiectului sau propunerii legislative, președintele Senatului îl poate trimite spre avizare comisiilor competente, suspendînd dezbaterile. În acest caz, autorul amendamentului are dreptul de a fi ascultat în cadrul comisiilor. Același drept îl au și reprezentanții guvernului.

Art. 82. — Discutarea amendamentelor începe cu cele prin care se propune suprimarea unora din textele cuprinse în articolul supus dezbaterii și, după aceea, cu cele privind modificarea sau completarea acestora.

Senatul se va pronunța prin vot distinct asupra fiecărui amendament, afară de cazul în care prin adoptarea unuia se exclude acceptarea celorlalte.

Art. 83. — La propunerea președintelui, Senatul va putea stabili o procedură legislativă specială pentru dezbaterile unor proiecte de acte normative cu caracter deosebit (legi financiare, ratificarea unor tratate internaționale etc.).

Art. 84. — Dispozițiile art. 68—83 sînt aplicabile și pentru proiectele sau propunerile legislative primite din partea Adunării Deputaților.

SECȚIUNEA a 3-a

Procedura de vot

Art. 85. — Votul senatorului este personal. El poate fi deschis sau secret.

Votul deschis se exprimă public prin ridicare de mîini, apel nominal sau ridicare în picioare.

Votul secret se exprimă prin buletine de vot pentru numiri și prin bile sau electronic în cazul votării legilor sau hotărîri.

Aprobarea nominală a componenței guvernului se face prin vot secret.

Senatul hotărăște, la propunerea biroului, ce modalități de vot va folosi, afară de cazul în care prin regulament se stabilește o anumită procedură de vot.

Art. 86. — Votarea prin apel nominal se face în modul următor: președintele explică obiectul votării și sensul cuvintelor „pentru” și „contra”; unul din secretari dă citire numelui și prenumelui senatorilor; fiecare senator răspunde „pentru” sau „contra”.

După terminarea apelului se repetă numele și prenumele senatorilor care nu au răspuns.

Art. 87. — Votul prin bile se desfășoară astfel: în fața președintelui senatului se așază o urnă albă și alta neagră. Senatorii vin pe rînd la urne, după ce primesc de la secretari cîte două bile, din care una albă și una neagră, pe care le introduc în cele două urne. Bila albă introdusă în urna albă și bila neagră introdusă în urna neagră înseamnă vot în favoarea proiectului sau propunerii ce se votează, iar bila neagră introdusă în urna albă și bila albă introdusă în urna neagră semnifică vot împotriva proiectului sau propunerii.

Art. 88. — În cazul votului cu buletine de vot, pe buletin se trec numele și prenumele candidatului, funcția pentru care acesta candidează și, după caz, grupul parlamentar din care face parte.

Senatorul votează „pentru”, lăsînd neatins pe buletinul de vot numele și prenumele persoanei propuse; el votează „contra” ștergînd numele și prenumele persoanei propuse.

Buletinele de vot se introduc într-o singură urnă.

La numărarea voturilor nu se iau în calcul buletinele pe care nu a fost șters numele nici unui candidat.

Art. 89. — Legile și celelalte propuneri se adoptă cu votul a cel puțin jumătate plus unu din numărul senatorilor, dacă prin prezentul regulament nu se prevede altfel.

În cazul în care numirile, confirmările sau avizele pentru numiri în funcții se fac, potrivit legii, de către Senat, ele se adoptă cu votul a cel puțin jumătate plus unu din numărul senatorilor prezenți, la propunerea președintelui Senatului.

Numirile, confirmările sau avizele se supun dezbaterii Senatului, pe baza raportului Comisiei juridice, de numiri, disciplină și imunități.

În vederea întocmirii raportului, comisia va examina propunerile de numiri, confirmări sau avize, avînd dreptul de a chema spre audiere persoanele în cauză.

Dacă în sala Senatului nu sînt prezenți jumătate plus unu din numărul senatorilor, președintele amîină votarea pînă la întrunirea acestui număr.

Art. 90. — În caz de paritate de voturi, votul președintelui Senatului este decisiv.

Art. 91. — În cursul votării nu se poate acorda senatorilor dreptul de a lua cuvîntul.

Art. 92. — Proiectele de legi și propunerile legislative respinse de Senat nu pot fi readuse în discuția acestuia în cursul aceleiași sesiuni.

Art. 93. — Proiectele de legi și propunerile legislative adoptate de Senat se semnează de președintele Senatului și se înaintază Adunării Deputaților în vederea dezbaterii și adoptării. Guvernul va fi înștiințat despre aceasta.

În cazul în care Senatul a adoptat un proiect de lege sau propunere legislativă în redactarea aprobată de Adunarea Deputaților, acestea vor fi înaintate sub semnătura președintelui Senatului, în termen de 10 zile de la adoptare, Președintelui României, în vederea promulgării legii.

Art. 94. — Președintele României are dreptul, înainte de a promulga legea, să ceară printr-un mesaj motivat o nouă deliberare a legii sau a unor articole din lege, în cazul în care consideră că acestea contravin principiului separației puterilor în stat sau drepturilor fundamentale ale omului ori prevederilor tratatelor internaționale la care România este parte.

Reexaminarea poate fi cerută în cel mult 15 zile de la primirea legii spre promulgare, noua deliberare urmînd să înceapă, în cel mult 3 zile, în camera care a aprobat prima textul de lege.

Președintele României poate prezenta mesajul personal.

Dacă ambele camere, după reexaminarea legii, adoptă textul legii în forma sa inițială, Președintele României este obligat să procedeze la promulgarea legii, în termen de 5 zile de la data la care a primit-o din partea camerei care s-a pronunțat ultima.

Art. 95. — În cazul în care Senatul adoptă un proiect de lege sau o propunere legislativă aprobată anterior de Adunarea Deputaților, într-o altă redactare

sau cu unele texte diferite față de proiectul votat de Adunarea Deputaților, președintele Senatului, de acord cu președintele Adunării Deputaților, va iniția procedura de mediere.

Dacă Adunarea Deputaților adoptă un proiect de lege sau o propunere legislativă aprobată anterior de Senat, într-o altă redactare sau cu unele texte diferite în raport cu cel votat de Senat, președintele acestuia, primind proiectul legislativ modificat în sensul de mai sus, va iniția, de acord cu președintele Adunării Deputaților, procedura de mediere.

Această activitate se va desfășura prin intermediul unei comisii de mediere, care va lucra potrivit normelor cuprinse în art. 38—51 și 54—57 din prezentul regulament.

Raportul comisiei de mediere, precum și textul de conciliere propus, vor fi înscrise pe ordinea de zi a Senatului, urmându-se procedura prevăzută de art. 59—84 din prezentul regulament.

Art. 96. — Raportul comisiei de mediere se dezbate mai întâi în Adunarea Deputaților și apoi în Senat.

Dacă Adunarea Deputaților și Senatul își însușesc textul legii în forma propusă de comisia de mediere, se va proceda conform art. 93 alin. 2.

În cazul în care fie Adunarea Deputaților, fie Senatul aduc modificări textului legii în forma propusă de comisia de mediere, birourile permanente ale celor două adunări vor iniția procedura de conciliere.

În acest scop, ele se vor reuni, prin acord comun al președinților ambelor adunări, și vor încerca redactarea unui text convenabil acestora, care va trebui adoptat cu votul a jumătate plus unu din numărul membrilor celor două birouri.

Fiecare adunare va lua în dezbateri, separat, textul de conciliere propus de birouri. Legea se va socoti adoptată dacă membrii fiecărei adunări vor aproba acest text cu votul a jumătate plus unu din numărul membrilor lor.

În caz contrar sau al adoptării unor modificări neconcordante, indiferent din partea oricărei adunări ar veni, ori în situația în care birourile permanente nu ajung la un acord pentru un text comun, în condițiile alin. 2, proiectul de lege sau propunerea legislativă se consideră respinse.

SECȚIUNEA a 4-a

Desfășurarea ședințelor Senatului

Art. 97. — Ședințele Senatului sînt publice, în afara cazurilor în care, la cererea președintelui sau a 20 de senatori, se hotărăște, cu cel puțin jumătate plus unu din voturile senatorilor prezenți, ca acestea să fie secrete.

Art. 98. — La ședințele publice ale Senatului pot participa diplomați, reprezentanți ai presei, radioului și televiziunii, precum și cetățeni, pe baza autorizației sau invitației emise de secretarul general al aparatului Senatului, în condițiile stabilite de biroul permanent.

La toate ședințele Senatului este obligatorie prezența, pe banca ministerială, a cel puțin unui reprezentant al guvernului.

Persoanele aflate în tribune trebuie să păstreze liniștea și să se abțină de la orice manifestare de aprobare sau dezaprobare, în caz contrar fiind eliminate din sală.

Președintele are dreptul să atragă atenția ziarelor și celorlalte mijloace de informare în masă asupra informațiilor vădit inexacte privind lucrările Senatului. La cererea președintelui, mijloacele de informare în masă sînt obligate să dea publicității cele arătate de președinte. Dacă abaterea se repetă, președintele Senatului va putea, consultînd Senatul, să retragă pe un timp anumit, reprezentantului ziarului sau al altui mijloc de informare în masă aflat în culpă, autorizația de participare la lucrările Senatului.

Art. 99. — Senatorii sînt obligați să fie prezenți la lucrările Senatului și să se înscrie pe lista de prezență, ținută de unul din secretari.

Senatorul care nu poate lua parte la ședință, din motive independente de voința sa, va trebui să anunțe din timp biroul permanent, menționînd cauzele care îl împiedică să participe.

Art. 100. — Senatul își desfășoară activitatea, în plen și pe comisii, în zilele de luni, de la ora 13, marți, miercuri și joi.

La propunerea biroului permanent se vor putea ține ședințe sau efectua deplasări ale senatorilor în județe și după un alt program.

Art. 101. — Ședința Senatului este deschisă de președinte sau de vicepreședintele care îl înlocuiește.

Președintele este asistat de 2 secretari.

Persoana care conduce lucrările Senatului este obligată să precizeze dacă este întrunit cvorumul legal și să anunțe ordinea de zi.

Art. 102. — Senatul lucrează legal în prezența a cel puțin jumătate plus unu din numărul senatorilor.

În timpul ședințelor, președinții grupurilor parlamentare pot cere președintelui Senatului verificarea întrunirii cvorumului. Președintele Senatului va decide dacă acest lucru este necesar.

În cazul în care cvorumul legal nu este întrunit, președintele Senatului suspendă ședința și arată ziua și ora de reluare a lucrărilor.

Secretarii vor informa ulterior Senatul despre cauzele lipsei senatorilor care nu și-au anunțat absența.

Art. 103. — Președintele Senatului sau vicepreședintele care îl înlocuiește conduce dezbaterile, veghează la respectarea regulamentului și menținerea ordinii în sala de ședințe.

Art. 104. — Înainte de începerea lucrărilor, secretarii întocmesc lista cu senatorii care se înscriu la cuvînt.

Senatorii vor lua cuvîntul în ordinea de pe listă, cu încuviințarea președintelui Senatului.

Președintele Senatului poate supune acestuia spre aprobare ca la discutarea aceluiași articol dintr-un proiect sau propunere legislativă sau a unui alt material ori a unei probleme aflate în dezbateri Senatului, după ce au luat cuvîntul mai mulți vorbitori din același grup parlamentar, să se dea cuvîntul vorbitorilor aparținînd altui grup parlamentar. În acest caz, ordinea luării cuvîntului se stabilește de președinte.

Miniștrilor prezenți în Senat li se poate da cuvîntul în orice fază a dezbaterii și ori de cîte ori solicită acest lucru.

Art. 105. — Nimeni nu poate lua cuvîntul decît dacă îi este dat de președinte. Persoanele care iau cuvîntul în Senat vorbesc de la tribuna acestuia.

Art. 106. — Președintele are dreptul să limiteze durata luărilor de cuvînt, în funcție de obiectul dezbaterilor.

Vorbitorii sînt obligați ca în cuvîntul lor să se refere exclusiv la chestiunea pentru discutarea căreia s-au

înscris la cuvînt. În caz contrar, preşedintele le atrage atenţia şi, dacă nu se conformează, le retrage cuvîntul.

Art. 107. — Preşedintele Senatului poate da cuvîntul oricînd unui senator pentru a răspunde într-o chestiune de ordin personal care îl priveşte, limitînd timpul acordat în acest scop.

Prevederile alin. 1 se aplică şi în cazul în care se cere cuvîntul în probleme privitoare la regulament.

Art. 108. — Preşedintele, un grup parlamentar sau 15 senatori pot cere încheierea dezbaterii unei probleme puse în discuţia Senatului.

Cererea de încheiere a dezbaterii se adoptă cu votul a cel puţin jumătate plus unu din numărul senatorilor prezenţi.

Art. 109. — Este interzisă proferarea de insulte sau calomnii atît de la tribuna Senatului, cît şi din sala de şedinţe.

Se interzice dialogul între vorbitorii aflaţi la tribună şi persoanele aflate în sală.

Art. 110. — Preşedintele cheamă la ordine pe senatorii care tulbură dezbaterile sau creează agitaţie. El poate întrerupe şedinţa cînd tulburarea persistă şi poate dispune eliminarea din sală a persoanelor care împiedică în orice mod desfăşurarea normală a lucrărilor Senatului.

Art. 111. — Dezbaterile din şedinţele Senatului se înregistrează pe bandă magnetică şi se stenografiază.

Separat, prin grija secretarilor, se întocmesc procese-verbale pentru fiecare şedinţă a Senatului. Procesele-verbale se semnează de către preşedinte şi secretarii care l-au asistat la conducerea lucrărilor.

Stenogramele se publică în Monitorul Oficial, Partea a II-a, cu excepţia celor privitoare la şedinţele secrete.

Senatorii au dreptul de a examina exactitatea stenogramei prin confruntarea ei cu banda magnetică, înainte de publicarea stenogramei în Monitorul Oficial.

CAPITOLUL IV

Întrebări, interpelări, petiţii

SECŢIUNEA 1

Întrebări

Art. 112. — Fiecare senator poate adresa întrebări miniştrilor sau altor conducători ai organelor centrale ale administraţiei de stat.

Întrebarea constă într-o simplă cerere de a răspunde dacă un fapt este adevărat, dacă o informaţie este exactă, dacă guvernul înţelege să comunice Senatului actele ori informaţiile solicitate de senator sau dacă are intenţia de a lua o hotărîre într-o problemă determinată.

Cei întrebaţi vor răspunde imediat, la fiecare întrebare în parte sau vor declara că nu pot răspunde ori că vor prezenta răspunsul în zilele următoare, indicînd ziua respectivă.

Art. 113. — Dacă răspunsul la o întrebare dă naştere unei replici a celui care a adresat întrebarea, pentru a declara dacă răspunsul primit corespunde întrebării, timpul pentru replică este de 10 minute.

Art. 114. — La prezentarea întrebării, senatorul va preciza dacă doreşte să primească răspunsul în scris sau oral în şedinţă publică.

În cazul în care se solicită un răspuns scris, cel chestionat va declara, în cel mult 5 zile, că a dat răspunsul său scris, fără a face alte precizări.

Art. 115. — Nici un senator nu poate adresa mai mult de două întrebări în aceeaşi şedinţă.

Dacă timpul afectat întrebărilor şi răspunsurilor la acestea depăşeşte o jumătate de oră, preşedintele Senatului va amîna de drept, pentru şedinţa următoare, celelalte întrebări şi răspunsuri.

SECŢIUNEA a 2-a

Interpelări

Art. 116. — Interpelările se fac în scris, arătîndu-se obiectul acestora, fără nici o dezvoltare.

Interpelarea constă într-o cerere adresată guvernului de un senator, prin care se solicită explicaţii asupra politicii guvernului în probleme ale activităţii sale interne sau externe.

Ele se citesc de către senator în şedinţă publică şi se transmit preşedintelui Senatului.

Art. 117. — Interpelările se înscriu în ordinea prezentării într-un registru special şi se afişează în sala de şedinţă.

La începutul fiecărei sesiuni, Senatul va stabili o zi a săptămîinii consacrată dezvoltării interpelărilor.

Art. 118. — În şedinţa consacrată dezvoltării interpelării se dă cuvîntul interpelatorului şi apoi reprezentantului guvernului sau ministrului. Aceştia din urmă pot, după dezvoltarea interpelării, să răspundă imediat sau să ceară o amînare de cel mult 3 zile pentru a răspunde.

SECŢIUNEA a 3-a

Informarea senatorilor

Art. 119. — Fiecare membru al Senatului are dreptul de a cere, prin intermediul guvernului, de la organele centrale ale administraţiei de stat, printr-o petiţie scrisă adresată preşedintelui Senatului, orice acte sau dosare, precum şi alte informaţii utile pentru activitatea senatorului.

Guvernul poate refuza satisfacerea petiţiei în cazul în care aceasta priveşte, în condiţiile prevăzute de lege, secrete de stat referitoare la apărarea ţării sau secrete de stat de importanţă deosebită.

În acest caz, refuzul guvernului poate fi adus la cunoştinţa Senatului, care va decide în şedinţă secretă.

De asemenea, senatorii au dreptul de a cere, în scris sau oral, de la organele locale ale administraţiei de stat din circumscripţia electorală pe care o reprezintă, acte, dosare, precum şi alte informaţii utile pentru activitatea lor.

Actele sau dosarele primite se restituie organului respectiv după ce au fost consultate.

SECŢIUNEA a 4-a

Petiţii

Art. 120. — Oricine are dreptul de a se adresa cu petiţii Senatului. Petiţiile vor fi prezentate în scris şi

semnate, precizându-se domiciliul petiționarului sau al unuia dintre petiționari.

Art. 121. — Petițiile se înscriu într-un registru, în ordinea primirii, consemnându-se numărul de înregistrare, numele, prenumele, domiciliul petiționarului și obiectul cererii.

Art. 122. — Petițiile înregistrate se transmit de către unul din vicepreședinții Senatului, desemnat de președinte, Comisiei de validări și petiții, spre dezbatere și soluționare.

Orice membru al Senatului poate lua cunoștință de conținutul unei petiții, adresându-se în acest sens președintelui comisiei.

Senatorul căruia îi sînt adresate direct petiții are dreptul de a depune diligențele necesare pentru soluționarea acestora de organele de stat competente, informînd despre aceasta pe președintele comisiei.

Art. 123. — Comisia va decide care sînt petițiile ce nu suferă amînare, sesizînd, de îndată, organele competente să le soluționeze. Pentru celelalte petiții, comisia va decide, în cel mult 10 zile de la înregistrarea lor, dacă le va trimite unui organ competent ori le va clasa sau, în cazuri deosebite, le va prezenta Senatului.

Organele de stat sesizate au obligația de a informa Senatul, în scris, în termen de 10 zile, despre soluția adoptată.

Petiționarului i se aduce la cunoștință ultima decizie adoptată.

Art. 124. — În fiecare lună, Comisia de validări și petiții prezintă Senatului un raport asupra petițiilor primite și asupra modului de soluționare a acestora.

În raport se vor face mențiuni cu privire la soluțiile date de organele de stat la petițiile care le-au fost trimise spre soluționare.

CAPITOLUL V

Statutul senatorului

SECȚIUNEA I

Imunitatea parlamentară

Art. 125. — Imunitatea parlamentară are ca scop protejarea senatorilor împotriva urmărilor judiciare și garantarea libertății de gîndire și acțiune a acestora.

Senatorul nu poate fi tras la răspundere juridică, sub nici o formă, pentru opiniile politice sau voturile exprimate în parlament.

Nici un senator nu poate fi reținut, arestat, percheziționat sau trimis în judecată penală ori contravențională fără încuviințarea prealabilă a Senatului.

Cererea de reținere, arestare, percheziție sau privind posibilitatea trimiterii în judecată penală ori con-

travențională se adresează președintelui Senatului de către procurorul general. Președintele Senatului o aduce la cunoștința senatorilor în ședință publică, după care o trimite de îndată Comisiei juridice, de numiri, disciplină și imunități spre examinare, care va stabili dacă există motive temeinice pentru aprobarea cererii. Hotărîrea comisiei se adoptă prin votul secret a cel puțin jumătate plus unu din membrii comisiei.

Procurorul general va înainta comisiei toate documentele pe care aceasta le solicită; în caz de refuz, comisia va apela la Senat.

Raportul comisiei se supune, în termenul stabilit de Senat, dezbaterii și aprobării acestuia.

Senatul decide, prin vot secret, asupra cererii, cu majoritatea de cel puțin două treimi din numărul senatorilor prezenți.

Un senator este considerat în tot timpul mandatului său a fi în exercițiul funcțiunii, motiv pentru care orice agresiune îndreptată împotriva sa este asimilată și sancționată conform dispozițiilor prevăzute pentru infracțiunea de ultraj. De această protecție juridică beneficiază și membrii familiei — soț, soție și copii — în cazul în care agresiunea împotriva acestora urmărește nemijlocit exercitarea de presiuni asupra senatorului în legătură cu îndeplinirea mandatului său.

Art. 126. — În caz de infracțiune flagrantă, senatorul poate fi reținut la domiciliu, numai cu încuviințarea prealabilă a procurorului general. Procurorul general va informa, neîntîrziat, președintele Senatului asupra reținerii.

Dacă Senatul consideră că nu există temeii pentru reținere, dispune imediat revocarea acestei măsuri.

Art. 127. — Toate cererile privind ridicarea imunității parlamentare se înscriu cu prioritate pe ordinea de zi.

SECȚIUNEA a 2-a

Incompatibilități

Art. 128. — Mandatul de senator este incompatibil cu funcția de membru al guvernului. Pe timpul exercitării acestei funcții, mandatul de senator se suspendă.

Art. 129. — Mandatul de senator este incompatibil cu funcția de Președinte al României și cu calitatea de membru al Adunării Deputaților.

Art. 130. — Mandatul de senator este incompatibil cu statutul persoanelor care, potrivit legii, nu pot face parte din partide politice.

Art. 131. — Exercițarea unor funcții conferite de un stat străin sau de către o organizație internațională și salarizate de către acestea este incompatibilă cu mandatul de senator.

Art. 132. — Persoanele însărcinate de guvern cu o misiune temporară pot cumula exercitarea acestei misiuni cu mandatul de senator pe o perioadă de cel mult șase luni.

O misiune pe o perioadă mai mare de șase luni este incompatibilă cu calitatea de senator.

Art. 133. — Se interzice utilizarea numelui oricărui senator urmat de această calitate a sa în orice acțiune publicitară privitoare la o întreprindere financiară, industrială sau comercială.

Art. 134. — Senatorul care se află într-o incompatibilitate prevăzută în art. 129—132, în termen de 30 de zile de la data validării mandatului său, va demisiona din funcțiile care sînt incompatibile cu mandatul de senator.

După expirarea termenului prevăzut la alin. 1, senatorul care se află într-un caz de incompatibilitate este declarat ca demisionat din funcția de senator de către Senat, la cererea biroului permanent al acestuia.

Locul vacant va fi ocupat de către supleantul imediat următor de pe lista partidului sau formațiunii politice pentru care a candidat. Asupra legalității alegerii supleantului, Comisia de validări și petiții va prezenta Senatului un raport.

Art. 135. — În cursul termenului prevăzut la art. 134 alin. 1, senatorul trebuie să declare la Biroul permanent al Senatului orice activitate pe care va continua să o desfășoare în viitor.

Art. 136. — Schimbările survenite în activitatea senatorului, în timpul exercitării mandatului, se aduc la cunoștință biroului permanent, în cel mult 10 zile de la data apariției acestora.

SECȚIUNEA a 3-a

Exercitarea mandatului de senator

Art. 137. — Senatorii intră, de îndată, prin simplul fapt al alegerii lor, în dreptul deplinei exercitări a mandatului, pe baza certificatelor doveditoare a alegerii în Senat, eliberate de președinții birourilor electorale de circumscripție.

Art. 138. — Senatorii își exercită drepturile și își îndeplinesc îndatoririle pe toată durata legislaturii pentru care au fost aleși, în afară de cazurile de demisie sau pierdere a drepturilor electorale.

Pentru exercitarea mandatului de senator, în circumscripțiile electorale, prin grija prefecturilor sau primăriilor, se organizează, pentru fiecare senator, câte un birou senatorial, unde este încadrat un șef de birou senatorial, care face parte din aparatul Senatului.

Pentru desfășurarea activității senatoriale, prefecturile vor pune la dispoziția senatorului un mijloc de transport și o dactilografă.

Personalul încadrat la birourile senatoriale, în funcția de șef de birou senatorial, pe timpul cît îndeplinește această activitate, se consideră detașat sau, după caz, transferat în interesul serviciului, în condițiile legislației muncii.

Art. 139. — Senatorii au dreptul la o indemnizație lunară, precum și la o diurnă pe perioada cît sînt prezenți la lucrările în plen și în comisii.

De asemenea, senatorilor care nu domiciliază în municipiul București li se asigură cazarea gratuită sau, la alegere, primesc o indemnizație de cazare, pe durata desfășurării sesiunilor.

Prevederile alin. 2 se aplică și senatorilor care nu domiciliază în circumscripțiile electorale pe care le reprezintă, pe timpul deplasării în teritoriu.

Senatorii au dreptul la diurne de deplasare și la transport gratuit pe căile ferate române și pe liniile auto, navale și aeriene interne și li se rambursează taxele de poștă și telecomunicații, pentru activitățile legate de exercitarea mandatului.

Indemnizațiile și diurnele prevăzute în prezentul articol se stabilesc de lege.

Senatorii primesc indemnizația lunară și celelalte drepturi bănești începînd din ziua cînd au fost aleși și pînă la încetarea mandatului.

Senatorii au dreptul la un schimb valutar într-un volum și în condițiile stabilite de lege.

Senatorii vor avea un semn distinctiv al calității lor de reprezentanți ai nației, cu dreptul de a-l purta pe toată durata mandatului lor. Natura și forma acestei distincții se vor stabili de biroul permanent.

Art. 140. — Comisia juridică, de numiri, disciplină și imunități poate propune Senatului diminuarea indemnizației lunare în raport de timpul afectat de senator exercitării îndatoririlor sale.

Art. 141. — Pe durata exercitării mandatului de senator, contractul de muncă al persoanei în cauză se suspendă, cu excepția cazurilor în care biroul permanent, la cererea senatorului, decide altfel.

Efectele suspendării contractului de muncă, drepturile privind vechimea în muncă pe perioada exercitării mandatului, precum și regimul juridic al indemnizației de senator, se stabilesc prin lege.

Biroul permanent, la cererea senatorului sau a unității la care activează, poate aproba cumulul indemnizației de senator cu alte venituri.

SECȚIUNEA a 4-a

Concedii, absențe, demisii

Art. 142. — Nici un senator nu poate lipsi de la ședințele Senatului sau comisiei din care face parte, decît în cazul în care a obținut aprobarea unui concediu.

Nu se consideră absent senatorul care nu participă la lucrări pentru că a primit de la Senat sau de la guvern o însărcinare care-l reține în afara parlamentului. Senatorul în cauză nu va fi socotit în numărul regulamentar cerut.

Art. 143. — Concediile se acordă pentru motive de boală sau interese personale.

Concediile de boală se acordă pentru cel mult 30 de zile și pot fi prelungite, dacă este cazul, iar cele pentru interese personale nu pot fi mai mari de 30 zile în timpul unei sesiuni și se pot lua integral sau în mai multe tranșe.

Concediile pînă la 5 zile se acordă de președinte. Cererile de concedii mai lungi se supun aprobării biroului permanent.

Fiecare cerere de concediu pentru interese personale va avea notificat pe margine, de către unul din secretarii Senatului, numărul de zile de concediu pe care le-a avut senatorul respectiv.

Art. 144. — Orice membru al Senatului care lipsește de la 7 ședințe consecutive fără concediu sau peste concediul acordat, va fi invitat de președinte să justifice motivele absenței.

Dacă în termen de 20 de zile de la comunicarea invitației, senatorul nu se prezintă sau nu trimite justificarea, pierde toate drepturile prevăzute la art. 139 din prezentul regulament.

Dacă absența de mai sus se produce de trei ori în aceeași sesiune, președintele este dator să declare locul vacant, fără altă formalitate.

Art. 145. — Senatorii pot demisiona prin cerere scrisă, adresată președintelui. Acesta, în ședința publică, întreabă senatorul respectiv dacă stăruie în demisie, iar dacă răspunde afirmativ sau nu se prezintă în Senat pentru a răspunde, declară locul vacant.

Art. 146. — La începutul fiecărei legislaturi, Comisia juridică, de numiri, disciplină și imunități va examina declarațiile senatorilor privitoare la incompatibilități și va întocmi un raport care se aprobă de Senat cu votul majorității membrilor săi.

Dacă senatorul a făcut să înceteze cazul de incompatibilitate, după sesizarea făcută de comisie, se va lua act despre aceasta în procesul-verbal al ședinței. Cazurile de acest gen nu se trec în raportul comisiei.

Pentru cazurile de incompatibilitate apărute pe durata unei legislaturi se va proceda în conformitate cu normele prezentei secțiuni.

SECȚIUNEA a 5-a

Sancțiuni

Art. 147. — Abaterile de la regulament atrag următoarele sancțiuni :

- a) avertismentul ;
- b) chemarea la ordine ;
- c) retragerea cuvîntului ;
- d) eliminarea din sala de ședințe ;
- e) interzicerea de a participa la lucrările Senatului pe timp de maximum 15 zile ;
- f) excluderea temporară.

Sancțiunile prevăzute la lit. a), b), c) și d) se aplică de președintele Senatului, iar cele de la lit. e) și f), de către biroul permanent, la propunerea președintelui.

Pentru aplicarea sancțiunii de la lit. e) și f), cazul se va trimite Comisiei juridice, de numiri, disciplină și imunități, care va prezenta un raport asupra cercetării efectuate.

Art. 148. — La prima abatere de la regulament, președintele Senatului atrage atenția senatorului în culpă și-l invită să respecte regulamentul.

Art. 149. — Senatorii care vor nesocoti avertismentul și invitația președintelui și vor continua să se abată de la regulament, precum și cei care, chiar pentru prima dată, încalcă în mod grav dispozițiile regulamentului, vor fi chemați la ordine.

Chemarea la ordine se înscrie în procesul-verbal al ședinței.

Art. 150. — Președintele Senatului poate, înainte de a chema la ordine un senator, să-l invite să-și retragă sau să explice cuvîntul care a generat incidente și care ar da loc la aplicarea sancțiunii.

Dacă expresia întrebuintată a fost retrasă sau regretată ori dacă explicațiile date sînt apreciate de președinte ca satisfăcătoare, sancțiunea nu se mai aplică.

Art. 151. — În cazul în care, după chemarea la ordine, un senator continuă să se abată de la regulament, președintele Senatului îi va putea retrage cuvîntul, iar dacă persistă, îl va elimina din sală.

În cazul unor abateri deosebit de grave sau al unor abateri grave săvîrșite de senator în mod repetat, biroul permanent, la propunerea președintelui Senatului, poate aplica sancțiunea interzicerii participării senatorului la lucrările Senatului pe o perioadă de maximum 15 zile sau poate cere excluderea temporară a senatorului în culpă.

Art. 153. — Excluderea temporară poate varia de la o ședință pînă la maximum 30 de ședințe din aceeași sesiune.

Aplicarea excluderii temporare are următoarele consecințe :

- a) suspendarea indemnizației parlamentare pe timpul excluderii ;
- b) suspendarea drepturilor ce țin de calitatea de senator, cu excepția imunității ;
- c) interzicerea participării la lucrările Senatului și ale comisiilor ;
- d) interzicerea accesului în localul Senatului.

Excluderea se execută de către chestori.

Art. 154. — Pentru menținerea ordinii în ședințele comisiilor, președinții acestora au aceleași drepturi ca și președintele Senatului și pot aplica sancțiunile prevăzute la art. 147 alin. 1 lit a)—c).

În cazul în care un senator săvîrșește abateri deosebit de grave, președintele comisiei va suspenda șe-

dința și va aduce cazul la cunoștința președintelui Senatului, care îl va supune biroului permanent, spre aplicarea sancțiunilor prevăzute de regulament.

manent, la propunerea secretarului general al aparatului.

CAPITOLUL VI

Serviciile Senatului

Art. 155. — Personalul din serviciile Senatului este condus de secretarul general al aparatului Senatului.

Secretarul general este numit de Senat, la propunerea președintelui. El este ordonator de credite și încostește, împreună cu chestorii, proiectul de buget al Senatului.

Art. 156. — Senatul aprobă bugetul anual, precum și executarea acestuia, după verificarea de către chestorii Senatului.

Art. 157. — Structura aparatului Senatului, propusă de secretarul general, cu acordul biroului permanent, este aprobată de Senat.

Art. 158. — În cadrul serviciilor Senatului funcționează compartimentul tehnic-legislativ, format din specialiști în domeniul juridic, angajați sau, după caz, remunerați cu o indemnizație fixă lunară.

Compartimentul tehnic-legislativ asigură asistența tehnică necesară pentru redactarea proiectelor și propunerilor de lege cu respectarea normelor de tehnică legislativă, precum și evidența oficială a legislației.

Art. 159. — În cadrul aparatului Senatului funcționează Oficiul de informare-documentare parlamentară, care răspunde și de gestionarea bibliotecii Senatului.

Art. 160. — În cazul în care la lucrările Senatului sau comisiilor acestuia sînt invitați să participe specialiști care nu au calitatea de senator, aceștia vor primi o indemnizație ce va fi stabilită de biroul per-

CAPITOLUL VII

Dispoziții diverse

Art. 161. — După alegerea Biroului permanent al Senatului, președintele Senatului, de comun acord cu președintele Adunării Deputaților, convoacă ședința comună a Senatului și a Adunării Deputaților pentru prezentarea hotărîrii Curții Supreme de Justiție privitoare la validarea alegerii Președintelui României.

Art. 162. — Lucrările ședinței comune se desfășoară în prezența candidatului a cărui alegere a fost validată de Curtea Supremă de Justiție și sînt conduse de președinții celor două camere.

Art. 163. — Președintele Curții Supreme de Justiție prezintă în ședința comună a Senatului și a Adunării Deputaților hotărîrea Curții Supreme de Justiție cu privire la validarea alegerii Președintelui României.

După prezentarea hotărîrii Curții Supreme de Justiție, președintele Senatului declară că cel ales este Președintele României.

Președintele României depune jurămîntul pe baza textului adoptat de parlament.

Art. 164. — Dispozițiile prezentului regulament pot fi modificate potrivit procedurii de elaborare și adoptare a legilor, prevăzute de art. 45—97.

Modificările se adoptă cu votul a jumătate plus unu din numărul senatorilor.

Art. 165. — În probleme de organizare, Senatul adoptă hotărîri potrivit procedurii prevăzute la art. 59—111 din prezentul regulament.

PREȘEDINTELE SENATULUI

academician **ALEXANDRU BÎRLĂDEANU**

București, 26 iunie 1990.

Nr. 13.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

HOTĂRÎRE

privind aprobarea componenței Guvernului României

La propunerea primului-ministru al Guvernului României, domnul Peire Roman, privind componența nominală a guvernului.

Senatul hotărăște:

Articol unic. — Se aprobă lista miniștrilor de stat, miniștrilor și secretarilor de stat, care fac parte din Guvernul României, după cum urmează:

1. Ministru de stat — însărcinat cu activitatea industrială și comercială	— Anton Vătășescu
2. Ministru de stat — însărcinat cu calitatea vieții și protecția socială	— Ion Aurel Stoica
3. Ministru de stat — însărcinat cu orientarea economică	— Eugen Dijmărescu

4. Ministru, asistent al primului-ministru pentru reformă și relația cu parlamentul	— Adrian Severin
5. Ministrul afacerilor externe	— Adrian Năstase
6. Ministrul apărării naționale	— Victor Stănculescu
7. Ministrul finanțelor	— Teodor Stoilojan
8. Ministru de interne	— Doru Viorel Ursu
9. Ministrul justiției	— Victor Babiuc
10. Ministrul resurselor și industriei	— Mihai Zisu
11. Ministrul comerțului și turismului	— Constantin Fota
12. Ministrul agriculturii și alimentației	— Ioan Țipu
13. Ministrul comunicațiilor	— Andrei Chirică
14. Ministrul lucrărilor publice, transporturilor și amenajării teritoriului	— Doru Pană
15. Ministrul învățământului și științei	— Gheorghe Ștefan
16. Ministrul mediului	— Valeriu Eugen Pop
17. Ministrul culturii	— Andrei Pleșu
18. Ministrul sănătății	— Bogdan Marinescu
19. Ministrul muncii și protecției sociale	— Cătălin Zamfir
20. Ministrul tineretului și sportului	— Bogdan Niculescu-Duvăz
21. Secretar de stat la Ministerul Afacerilor Externe	— Romulus Neagu
22. Secretar de stat la Ministerul Învățământului și Științei	— Andrei Țugulea

PREȘEDINTELE SENATULUI
academician **ALEXANDRU BÎRLĂDEANU**

București, 28 iunie 1990.

Nr. 14.

HOTĂRÎRI ALE ADUNĂRII DEPUTAȚILOR

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
ADUNAREA DEPUTAȚILOR

H O T Ă R Î R E

privind validarea mandatului unui deputat

Adunarea Deputaților hotărăște:

Articol unic. — Se validează mandatul de deputat al domnului Hogeș Amet în Circumscripția electorală nr. 14 Constanța.

PREȘEDINTELE ADUNĂRII DEPUTAȚILOR
MARȚIAN DAN

București, 27 iunie 1990.
Nr. 14.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
ADUNAREA DEPUTAȚILOR

HOTĂRIRE

**privind numirea secretarului general al aparatului
Adunării Deputaților**

Adunarea Deputaților hotărăște :

Articol unic. — Acșinte Gaspar se numește în funcția de secretar general al aparatului Adunării Deputaților, asimilat cu ministru secretar de stat.

PREȘEDINTELE ADUNĂRII DEPUTAȚILOR

MARȚIAN DAN

București, 27 iunie 1990.

Nr. 15.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
ADUNAREA DEPUTAȚILOR

HOTĂRIRE

privind aprobarea componenței Guvernului României

La propunerea primului-ministru al Guvernului României, domnul Petre Roman, privind componența nominală a Guvernului României,

Adunarea Deputaților hotărăște :

Articol unic. — Se aprobă lista miniștrilor de stat, miniștrilor și secretarilor de stat care fac parte din Guvernul României, după cum urmează :

— Anton Vătășescu, ministru de stat, însărcinat cu activitatea industrială și comercială ;

— Ion Aurel Stoica, ministru de stat, însărcinat cu calitatea vieții și protecția socială ;

— Eugen Dijmărescu, ministru de stat, însărcinat cu orientarea economică ;

— Adrian Severin, ministru, asistent al primului-ministru pentru reformă și relația cu parlamentul ;

— Adrian Năstase, ministrul afacerilor externe ;

— Victor Stănculescu, ministrul apărării naționale ;

— Teodor Stolojan, ministrul finanțelor ;

— Doru Viorel Ursu, ministru de interne ;

— Victor Babiuc, ministrul justiției ;

— Mihai Zisu, ministrul resurselor și industriei ;

— Constantin Fota, ministrul comerțului și turismului ;

— Ioan Țipu, ministrul agriculturii și alimentației ;

— Andrei Chirică, ministrul comunicațiilor ;

— Doru Pană, ministrul lucrărilor publice, transporturilor și amenajării teritoriului ;

— Gheorghe Ștefan, ministrul învățămîntului și științei ;

— Valeriu Eugen Pop, ministrul mediului ;

— Andrei Pleșu, ministrul culturii ;

— Bogdan Marinescu, ministrul sănătății ;

— Cătălin Zamfir, ministrul muncii și protecției sociale ;

— Bogdan Niculescu-Duvăz, ministrul tineretului și sportului ;

— Romulus Neagu, secretar de stat la Ministerul Afacerilor Externe

— Andrei Țugulea, secretar de stat la Ministerul Învățămîntului și Științei.

PREȘEDINTELE ADUNĂRII DEPUTAȚILOR

MARȚIAN DAN

București, 28 iunie 1990.

Nr. 16.

EDITOR : PARLAMENTUL ROMÂNIEI — ADUNAREA DEPUTAȚILOR

Adresa pentru publicitate : Combinatul poligrafic București - Biroul de publicitate și difuzare
pentru Monitorul Oficial. București, str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 11.77.02.

Tiparul : Combinatul poligrafic București - Atelierul „Monitorul Oficial”, București,
str. Jiului nr. 163, telefon 03.53.52.

Prețul 1,50 lei

40 816

Monitorul Oficial al României nr. 37 bis/1990 conține 16 pagini.